

ČASOPIS ZŠ DEBLÍN

4. číslo

(leden 2012)

OBSAH

1. MĚSÍC LEDEN	3
2. STALO SE.....	6
3. KULTURA	9
4. TÉMA MĚSÍCE	10
5. NAŠE ŠKOLA SE ZAPOJILA DO PROJEKTU SVĚTOVÁ ŠKOLA	12
6. PRÁCE ŽÁKŮ.....	14
7. ZÁBAVA.....	16

1. MĚSÍC LEDEN

Charakteristika

Leden má 31 dní. Název měsíce ledna je od slova led, protože zamrzají rybníky a jezera. Letos se to ale nedá říct. Tato zima je netradičně teplá – naposledy taková zima byla před 65 lety.

Ze začátku byl leden v římském kalendáři až jedenáctým měsícem. Teprve v roce 153 došlo k posunu začátku roku. A to z 1. března na 1. leden. Astrologicky je na začátku ledna Slunce ve znamení Kozoroha a na konci ve znamení Vodnáře. Kozoroh začíná 23. 12. až 19. 1., je trpělivý, vytrvalý a když si něco vezme do hlavy, tak na tom trvá. Snaží se toho dosáhnout, jsou zodpovědní, milí a vážní. Vodnář je od 22. 1. do 17. 2., je vytrvalý ale méně než kozoroh. Také si jdou za svým cílem a má originální nápady.

6. ledna chodí tři králové - Kašpar, Melichar a Baltazar. Chodí po vesnici dům za domem, pší na dveře rok a svá jména posvěcenou křídou a vybírají peníze na charitu. Je na každém, kolik dá. Nemusí dát nic, ale když chce pomoci, tak i 50 Kč pomůže. Tři králové chodí vždy v sobotu nejbližší 6. lednu.

V lednu také slavíme vznik České republiky (1. 1. 1993) a připomínáme si tak rozpad Československa, které bylo spojeno od 28. 10. 1918 do 31. 12. 1992.

Michal Šeda, 6. třída

Michal Šeda, 6. třída

Pranostiky

V lednu moc sněhu, v červnu moc sena.
Ryje-li krtek v lednu, končí zima v květnu.
Suchý leden, mokrá červen.
Lednová zima i na peci je znát.
Když v lednu hrom se ozve, hojnost vína je v očekávání.
Leden jasný, roček krásný.
Je-li teplo v lednu, sahá bída ke dnu.

Lenivého tahá mráz za nos, před pilným smeká.
Když 10. ledna slunce svítí, budem žita i vína hojnost míti.
V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.

Na Tři krále o krok dále.
Na Tři krále mrzne stále.
Je-li na Tři krále větrno, zamíchá se planetami a bude úrodné.
Na Tři krále mnoho hvězd - urodí se hodně brambor.
Tři králové mosty staví, nebo je boří.
Třpytí-li se hvězdy tu noc před Třemi králi, rodí se hojně bílí beránci.
Jaké počasí na svatého Makaria bývá, takové se i v září ozývá.

Na Nový rok o slepičí krok.
Na Nový rok déšť - o Velikonocích sníh.
Jak na Nový rok, tak po celý rok.
Na Nový rok, do zimy skok.
Je-li na Nový rok hezky, budou pěkné žně.

Veronika Crhová, 6. třída

Významné události v lednu

1. ledna již uplynulo 19 let, co se Československo rozdělilo na dva státy. Tehdy byl našim prezidentem Václav Havel, který v prosinci loňského roku zemřel.

Narození a úmrtí významných osobností

Narození

16. 1. 1892 se narodil Josef Skupa, který založil divadlo Spejbla a Hurvínka.

Když sáheme do dějin, tak 20. 1. 1292 se narodila Eliška Přemyslovna. Byla to česká královna z rodu Přemyslovců.

Úmrtí

Jistě si všichni vzpomeneme na Boženu Němcovou, která zemřela 21. 1. 1862. Její nejslavnější dílo je Babička.

8. 1. 1642 zemřel Galileo Galilei. Byl odsouzen církví k upálení, ale protože odvolal, že se země točí a je kulatá, církev ho propustila.

31. 1. 1962 zemřel český herec a známý také jako král komiků Vlasta Burian.

Aneta Zavřelová, 6. třída

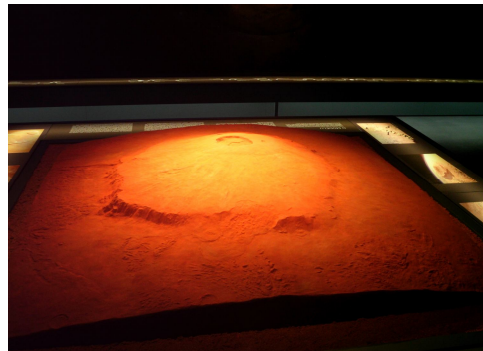
2. STALO SE

Planetárium

Dne 3. 1. 2012 se 5. a 6. třída vydaly do Planetária v Brně na Kraví hoře. Jeli jsme na dvě představení. První bylo o Zemi a o tom, jak Kryštof Kolumbus plul po celé zemi a asi po 10 dnech našel Ameriku. Druhé představení byla taková malá herna. Byl tam meteorit, na který jsme si mohli sáhnout a přát si nějaké přání. Až se ten meteorit vyleští, tak se to splní. Byly tam obrázky s planetami a bylo tam o nich také něco napsáno.

A také tam byla ukázaná sopka na Marsu. Mně se to líbilo a myslím, že i všem ostatním.

Děkuji Mgr. Jiřímu Lukasovi a Svatoslavu Tonovi.

Tereza Ondrašíková, 6. třída

Den řemesel

Dne 21. 12. 2011 jela 7. třída na exkurzi do Integrované střední školy, Sokolnice. Na programu bylo: programování pomocí počítače spínacích prvků inteligentní instalace, osazování plošných spojů, práce s elektrickými kabelem, obnovitelné zdroje, BOZP na elektrických řízeních (bezpečnost a ochrana zdraví při práci) a robotika. Na každém stanovišti jsme si vyzkoušeli jak programovat, tak i vyrábět různé výrobky ohledně elektrotechniky. Na stanovišti osazování plošných spojů jsme měli uspořádanou soutěž o nejlepší práci. Celý program se nám líbil a pomohl nám při rozhodování se, na kterou střední školu půjdeme.

Petra Nastulčíková, 7. třída

Anglické divadlo

Z pohledu účinkujících

Jak jsme na to přišli? To vše jsme vymysleli začátkem září na “adaptáku“. Je to vlastně takový náš projekt, který je sponzorován.

Bylo těžké ho nacvičit a především si na začátku rozdělit role. Naší hodné paní učitelce Burkartové dalo mnoho práce a času nám napsat anglický scénář, zajistit kostýmy, hudbu a další drobnosti, ale hlavně musela mít s námi hodně trpělivosti.

Nejdříve jsme začínali jen číst ze scénáře, do kterého jsme se dlouho a neustále dívali, potom už jsme tu řeč začínali s pomocí naší paní učitelky i prožívat a s postupem času jsme to začali i hrát. Bylo to těžké, ale zvládli jsme to. Některým se občas i nechtělo, někteří u toho pořád mluvili, smáli se a to někdy i ti, kteří zrovna nehráli, proto obdivujeme naši třídní paní učitelku a chceme jí za všechno poděkovat.

DĚKUJEME!!! :)

Eliška Zavřelová, Karolína Rašovská, 7. třída

z pohledu diváků

Dne 22. 12. 2011 hrála sedmá třída anglické divadlo Sněhurka a sedm trpaslíků (Snow White and the Seven Dwarfs). Některým anglickým pasážím jsem sice nerozuměla, ale naštěstí tam pro nás byl i český vypravěč (Martin Tretter). Já osobně si myslím, že to bylo super. A určitě se to líbilo i všem ostatním.

Děkuji sedmé třídě a paní učitelce Mgr. Monice Burkartové.

Tereza Ondrašíková, 6. třída

V neděli odpoledne jsme se sešli před školou a jeli na LVK do Čenkovic. Po příjezdu jsme se ubytovali a rozdělili do pokojů. V pondělí ráno jsme se nasnídali a na svahu rozdělili do pěti skupin. Lyžovalo se ve Ski areálu Buková hora. Byla tu sedačková lanovka, kotva a poma. Po večeri bylo zhodnocení dne. V úterý byla zdravotní rozcvička a potom rychle na svah, kde se lyžovalo do oběda. Po obědě byl polední klid. Ve dvě hodiny se šlo znovu na svah. Někteří se učili na snowboardu, jiní na lyžích a ti, co to již uměli, tak sjížděli kopec za kopcem. Ve středu bylo krásné slunečné počasí, ale lyžovalo se jenom dopoledne. Odpoledne jsme šli na vycházku po okolí a koulovali se. Byli jsme jak sněhuláci. Po večeri byla velmi zajímavá přednáška o přežití v divočině. Potom se hrály hry jako tik tak bum nebo activity. Ve čtvrtek bylo škaredé počasí, tak se lyžovalo jenom chvílku. Večer jsme měli maškarní bál, kde nejhezčí masku vyhrála šmoulinka, beruška a servírka. Také se pořádal pingpongový turnaj o medaile. Poslední den jsme si sbalili věci, rozloučili se se sněhem a jeli domů.

Všem se to moc líbilo, a proto chceme poděkovat panu řediteli, panu učiteli Tonovi a všem ostatním, co se o nás starali za to, že to s námi vydrželi. Těšíme se na příští rok!!!

Eva Zavřelová, Denisa Mičánková, Natálie Sandlerová, 5. třída

3. KULTURA

Aktuality regionu

TIŠNOV:

Ve středu 1. února 2012 se uskuteční koncert "Vladislav Bláha - Vít Spilka - kytara a klarinet". Začátek koncertu je v 19.30 hodin ve velkém sále MěKS Tišnov.

Ve dnech 17. ledna až 26. února 2012 se v muzeu města Tišnov koná interaktivní výstava "Tradiční domácí řemesla". Koná se "Za dlouhých zimních večerů".

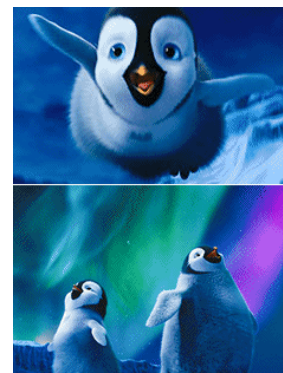
SVATOSLAV:

Dne 18. února 2012 se bude konat tradiční "MASOPUSTNÍ VESELÍ".

Martina Rubešová, 7. třída

Top v kinech

Perfect Days - I ženy mají své dny
Hranaři
Kocour v botách
Alvin a Chipmunkové 3
Lóve
Happy Feet 2
Muži, kteří nenávidí ženy
Válka bohu

Nová CD

Anna K-relativní čas
Gabriela Gunčíková-Dvojitá tvář
Ed Sheeran+

TV Tip

Everwood

Rodinný seriál, který se odehrává v západním coloradském městečku Everwood u hor. Sleduje osudy člena rodiny Brownových. Sledujte každý všední den od 17:00 na ČT1.

Barbora Vykydalová, Kristýna Štanclová, 8. třída

4. TÉMA MĚSÍCE

Žáci 5. třídy se již od prosince postupně dozvídali nejrůznější informace o vzniku Protektorátu Čechy a Morava, II. světové válce a vším, co s ní souvisí. V rámci učiva zhlédli také film Chlapec v pruhovaném pyžamu, který se tohoto tématu dotýká. A nyní by se s vámi chtěli podělit o něco málo z toho, co se dozvěděli.

Druhá světová válka

Původně vypadala jen jako evropská válka několika zemí, nakonec přerostla v největší válečný konflikt v historii lidstva. Od 1. září 1939 až do konce války, kdy 8. května 1945 kapitulovalo Německo, zemřelo na 60 milionů lidí. V důsledku hospodářské krize se státům v Evropě nedařilo. Toho využil Adolf Hitler, který v Německu prosadil teorii čisté rasy, tedy rasy árijské, německé. V důsledku toho postupně po celé Evropě vznikaly koncentrační tábory, které sloužily k odstranění nevyhovujících osob. Nacisté do těchto táborů později přesouvali i odpůrce politického režimu a další nepohodlné osoby. Ohromné množství lidí zde pak za nelidských podmínek sloužilo jako pracovní síla zdarma, a to zejména k vojenským účelům při výrobě zbraní. Na obětech byly také často prováděny lékařské výzkumy s cílem přetvořit "podřadnou" rasu na dokonalý árijský typ.

Dostupné z: <http://www.tixik.com/cs/nacisticke-koncentracni-tabory-2-svetove-valky-2364531.htm>

Koncentrační tábor

V češtině hovorově také koncentrák nebo lágr (z něm. Lager = tábor), je místo sloužící k hromadné internaci nebo věznění lidí, kteří sem jsou umístěováni i bez řádného soudu nebo jiného právního důvodu. Označení koncentrační tábor bylo nejdříve používáno ve smyslu internačních táborů pro civilní obyvatelstvo v 19. století (např. v USA pro indiány, v jižní Africe v průběhu druhé búrské války). Později byly jako „koncentrační“ označeny tábory, v nichž německý nacistický režim zadržoval, vykořisťoval, mučil a zabíjel své skutečné či údajné nepřátele. Poté, co byly nacistické koncentrační tábory v roce 1945 osvobozeny a byla odhalena jejich role v nacistické genocidě, stalo se označení koncentrační tábor synonymem nejhrubšího porušování lidských práv a postupně se přestalo používat jako oficiální označení existujících internačních táborů.

Mezi lety 1933–1945 založili nacisté kolem 20 000 různých táborů, kde věznili milióny obětí. Tábory byly používány pro řadu účelů: byly to pracovní tábory, tranzitní (průchozí) tábory, kde lidé pouze čekali na další transport, a také tábory vyhlazovací určené výhradně pro hromadné vraždění.

Dostupné z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Koncentra%C4%8Dn%C3%AD_t%C3%A1bor

Eliška Horáková, 5. třída

Chlapec v pruhovaném pyžamu

Byl jednou jeden dům a ten vypadal jako zámek. V tom domě bydlela německá rodina. V ní žili maminka s tatínkem, Brunem a jeho sestrou. Brunův tatínek byl německý voják. Jednou tatínek Brunovi oznámil, že se stěhují do nějakého městečka, kde příběh začíná.

Bruno si vůbec nemohl zvyknout na prostředí v novém domě. Jednou si všiml, že z jeho okna je vidět na nějaké děti, které měly podle něj na sobě „pruhovaná pyžama“. Maminka si toho všimla a nechala to okno zabednit, protože nechtěla, aby se Bruno díval na Židy, o kterých věřila, že jsou špinaví a špatní, a tak musí být vyčleněni ze společnosti. Bruno byl ale stále zvědavější. Pak šel na zahradu a pořád se díval na jakési dveře a moc ho zajímalo, kam vedou. Pořád na tu zahradu myslel. Jednou na zahradu šel, protože mu tam spadl míč. Potkal tam nějakého pána, který měl na sobě také to pruhované pyžamo. Bruno se ho ptal, jestli nemá nějakou pneumatiku, že by si z ní chtěl vyrobit houpačku. Ten pán mu přinesl nějakou pneumatiku a Bruno si z ní udělal houpačku. Každý den se na ni chodil houpat a číst si, protože ho to doma už nebavilo. Jednou však z houpačky spadl a rozbil si koleno. Ten pán, co mu dal tu pneumatiku, ho ošetřil a svěřil se mu, že býval doktorem předtím, než ho převezli do pracovního tábora. Potom si spolu dlouze povídali.

Jednou si Bruno hrál na letadlo a viděl nějaký vysoký drátěný plot. Za plotem seděl cizí kluk. Bruno si s ním začal povídat. Ten kluk se jmenoval Šmuel a měl také to pruhované pyžamo. Byl to Žid, stejně jako všichni ostatní v pruhovaných pyžamech. Bruno se s ním skamarádil a každý den za ním chodil. Jednou mu Šmuel řekl, že se mu ztratil tatínek. Bruno řekl, že mu ho pomůže hledat. Aby mohli jít spolu hledat tatínka, musel si Bruno obléknout také to pruhované pyžamo. Prokopal se pod plotem a šli hledat Šmuelova tatínka. Najednou nějaký pán v uniformě řekl, že vybere několik lidí a ti, že se půjdou sprchovat. Mezi vybrané lidi se zapletli i Bruno se Šmuelem. Pán v uniformě je ale odvedl do plynové komory. Ale ti lidé o tom nevěděli. Mysleli si, že jsou ve sprše. Voják jim nařídil, aby si vysvlékli oblečení.

Doma mezitím Bruna všichni hledali, protože se měli ten den stěhovat pryč. Brunova maminka totiž zjistila, co se doopravdy děje v pracovním táboře, který její manžel řídil, a tak nesnesla pomyslení, že by bydleli vedle takové hrůzy. Při hledání se dostali až k plotu, kde našli Brunovo oblečení a batoh, ale to už bylo pozdě.

Michaela Křížová, Nikola Kropáčková, 5. třída

5. NAŠE ŠKOLA SE ZAPOJILA DO PROJEKTU SVĚTOVÁ ŠKOLA

ZŠ Deblín se úspěšně účastnila projektu **Světová škola 2** (2009 – 2012). Projekt byl financován z prostředků Evropské unie a Ministerstva zahraničních věcí ČR. Účastnily se ho školy a organizace z pěti zemí: Česko, Polsko, Rakousko, Slovensko a Malta.

Projekt byl zaměřen na témata:

- Environmentální udržitelnost v kontextu rozvoje
- Vztahy mezi globálním Severem a Jihem

Poslední akce, která na naší škole probíhala byl **EKOLOGICKÝ AUDIT** (viz. níže).

Audit

Název akce:	Ekologický školní audit
Datum uskutečnění akce:	11. 11. 2011
Počet zapojených pedagogů (předpoklad):	5
Počet zapojených žáků (předpoklad):	100
Počet zapojených partnerů (předpoklad):	3

Skupiny:

- Sluneční kolektory
- Třídění odpadu
- Ústřední topení
- Voda

Realizační tým: žáci 7. třídy a učitel B. Svozil

Cílové skupiny: žáci MŠ a ZŠ Deblín, pedagogové a široká veřejnost

Místní partner: Městys Deblín, Ekofarma Deblín, soukromí partneři (sponzoři)

Nejprve se jednotlivé skupiny pokusily co nejpřesněji odhalit globální rozměr tématu a poté přešly na republikovou a místní úroveň. Postupně všechny své výstupy vkládaly do skupinové prezentace. Při řešení globální a republikové úrovně žáci nejčastěji jako zdroj informací používali internet, školní knihovnu a pedagogy.

Na místní úrovni probíhal audit následujícím způsobem:

- 1) Snažili jsme dívat na svoji obec a následně na školu z pohledu jednotlivého tématu. Ve škole jsme obešli veškeré prostory školy (některé v doprovodu ředitele školy anebo pana školníka).
- 2) Ke sbírání informací skupiny použily několik technik/metod: vlastní pozorování, ze kterého si dělaly zápisky, stejně tak jako z rozhovorů, dotazníkového šetření, fotografování.
- 3) Jako jednotlivé skupiny jsme prezentovaly své výstupy několikrát – poprvé v pracovní verzi panu učiteli, podruhé v předfinální podobě spolužákům z naší třídy a potřetí ve finální podobě spolužákům z jiných tříd, učitelům. Jednotlivé prezentace tak byly podrobeny několikrát diskuzi.
- 4) Výstupy jednotlivých prezentací - konkrétní návrhy řešení nedostatků - byly předány vedení školy a budou přizváni i k jednání s místostarostou obce, který má školu ve své kompetenci.

Eliška Zavřelová, Petra Nastulčíková

6. PRÁCE ŽÁKŮ

H. CH. Andersen *podle 5. třídy*

1. Holčička se sirkami (píšeme konec)

Byla krutá zima. Sněžilo a začínalo se smrákat k temnému večeru, však to byl poslední večer roku, večer silvestrovský. A v té zimě a tmě chodila ulicemi malá chudá holčička, prostovlasá a bosa. Ve staré zástěře měla hromádku sirek a svazeček jich držela v ruce. Za celý den od ní nikdo nic nekoupil, nikdo jí nedal ani penízek, holčička chudinka už byla hladová a promrzlá a tvářičku měla ustaranou. Sněhové vločky jí padaly na dlouhé plavé vlásky s krásnými kučerami na šíji, ale na tuhle okrasu ona nemyslela. Ze všech oken se linula záře svíček a ulicí se nesla libá vůně husí pečinky. Vždyť byl poslední večer v roce, ano, na to holčička myslela.

Holčička si zapálila oheň z těch sirek. Najednou uviděla padat hvězdu a přála si, aby ji potkaly děti, které by se o ni postaraly a dovedly ji do tepla. Přání se jí vyplnilo. Potkala děti, které se šly podívat na ohňostroj. Děti si holčičky všimly a odvedly ji k sobě domů. Vešla do domu a děti jí daly najíst a napít. Pak si všichni i s holčičkou slíbili, že celý rok budou pospolu. Holčička jim poděkovala a slíbila jim, že jim celý rok bude prodávat sirky, aby jim stále v krbu sálal oheň.

2. Vánoční příběh (píšeme začátek)

Holčička chtěla zapálit první adventní svíci, ale sirka jí hned zhasla. Chtěla zapálit další, ale taky se jí to nepovedlo. Holčička si řekla, že to ještě zkusí do třetice, ale v krabici už žádná sirka nebyla. Tak jí maminka řekla, že má jít do obchodu. Tak šla a koupila nové sirky. Došla domů a zkusila to ještě jednou, tentokrát se jí to povedlo. A tak se rozhodla, že zapálí i druhou adventní svíčku.

Holčička zapálila další sirku. Najednou seděla pod překrásným vánočním stromkem, byl ještě větší a měl ještě víc ozdob než stromek, který letos o vánocích zahlédla skleněnými dveřmi u bohatého kupce. Maličká vztáhla obě ručky - a vtom sirka zhasla, všechny ty spousty vánočních svíček stoupaly výš a výš a holčička viděla, že se mění v jasné hvězdy. Jedna z těch hvězd spadla a nakreslila na nebi dlouhou ohnivou čáru.

"Teď někdo umírá," řekla maličká. Její babička, která jediná na ni bývala hodná, ale teď už nebyla mezi živými, jí totiž říkávala: "Když padá hvězda, odchází něčí duše do nebes." Znovu škrtla o zeď sirkou, rozlilo se světlo a v jeho svitu stála babička, nevýslovně jasná, zářící, milá a vlídná.

"Babičko!" zvolala maličká. "Vezmi mě s sebou! Já vím, že zmizíš, jak jen ta sirka zhasne, stejně jako mi zmizela teplá kamna, krásná pečená husa a ten veliký, nádherný vánoční stromeček!" A rychle škrtla všemi sirkami, které jí ve svazečku zbyly - chtěla babičku mermomocí zadržet. Babička nikdy nebyla tak hezká, tak velká. Vzala holčičku do náručí a šťastné a blažené spolu letěly vysoko, převysoko. A tam nebyla ani zima, ani hlad, ani strach...

V koutě u domu seděla v ranním chladu holčička. Měla červené tvářičky a úsměv na rtech, ale byla mrtvá, zmrzla posledního večera starého roku. Novoroční jitro se rozbřesklo nad mrtvým děckem, jež dosud drželo v ruce svazeček sirek, takřka do jedné ohořelých. "Chtěla se chudinka zahřát!" říkali lidé. Nikdo však nevěděl, co krásného holčička viděla a v jakém lesku vstoupila se svou babičkou do radosti nového roku!

Psí leden

Jednoho krásného zimního dne, kdy se venku krásně chumelilo, se v psí škole psí žáci 3. třídy dozvěděli, že v příštím psím jazyce budou psát opakovací diktát.

Když Alík přišel ze psí školy domů, zjistil, že jeho sestřička má blechy. Bylo to moc vážné, proto všichni jeli do psí nemocnice. Alíkovu sestřičku to kousalo, svědilo, škrábalo, bolelo a hlavně otravovalo. Když přijeli do psí nemocnice, byla 1 hodina odpoledne a oni museli až do 3 hodin čekat na výsledky od psího pana doktora. Bohužel se domů vrátili jenom tři pejsci, protože Alíkovu sestřičku si v psí nemocnici museli nechat ještě tři psí dny.

Ze všech těch psích starostí Alík úplně zapomněl, že budou psát psí diktát. Druhý den ráno si na to Alík sice vzpomněl, ale to už bylo moc pozdě. Paní učitelka rozdala papírky a začala diktovat. Když to dopsali, zeptal se Ěapka Alíka: „Co myslíš, že dostaneš?“ Alík mu smutně řekl, že asi trojku. Ěapka se ale smál, protože on prý určitě dostane jedničku a psí diktát bude mít ze všech nejlépe.

Za dva psí dny se Alík dozvěděl, že napsal psí diktát ne na trojku, jak si původně myslel, ale na jedničku a má jej napsaný ze všech nejlépe. Zato Ěapka! Dostal z psího diktátu čtyřku. Teď se zase klidně mohl smát Alík. Ale nesmál se. Nejhorší psí diktát měl ale pejsek, kterému říkali Kamil, ale on se vlastně doopravdy jmenoval Michal.

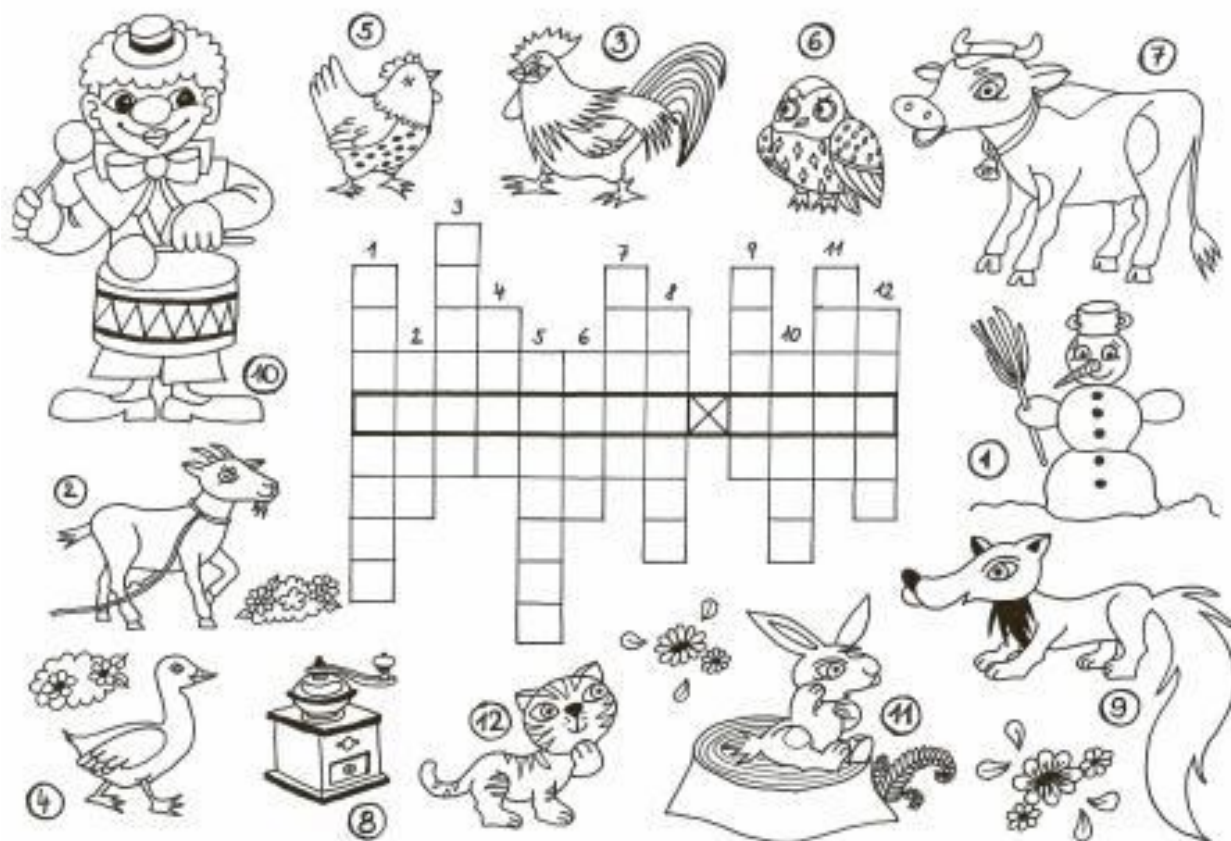
Když Alík přišel ze psí školy domů, čekalo na něho velké psí překvapení. Jeho sestřičku totiž právě ten den pustili ze psí nemocnice, protože už neměla ani jednu psí blechu. Když šel večer Alík spát, byl šťastný, jak se mu ten psí den hezky vydařil.

A takový krásný byl Alíkův psí leden.

Kristýna Vítová, 5. třída

7. ZÁBAVA

Něco pro chytré hlavičky. Víte, co je v tajence? A kde se používá?

A pro zasmání:

Přijde paní učitelka do třídy a povídá: „Tak, děti, každé pondělí vám položím otázku, a kdo ji uhodne, nemusí celý týden chodit do školy.“

V pondělí zadá paní učitelka otázku: „Tak, děti, kdo ví, kolik kilogramů písku je na Sahaře?“

Ve třídě je ticho - nikdo neví.

Další pondělí přijde paní učitelka do třídy, sedne si za katedru a zaječí:

„Kdo sem dal tu chciplou myš??“

Ládíček se přihlásí a povídá: „Já, tak na shledanou za týden!“